

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rosse, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 3 (1033)

Gorica - četrtek, 16. januarja 1969 - Trst

Posamezna številka L 50

Slovenski zavod v Rimu

Letošnji koledar Goriške Mohorjeve družbe prinaša pomemben članek o Slovenskem zavodu — Sloveniku — v Rimu. Članek je napisal msgr. Maksimilijan Jezernik, prorektor zavoda. Ker je msgr. Jezernik eden glavnih pobudnikov ter osrednji dejavnik pripravljalnih del, nakupa zemljišča in zbiranja sredstev za zidanje zavodovega poslopja, nam je v članku prepričljivo pojasnil pomen in važnost slovenskega zavoda v Rimu ter prikazal trdo in zahtevno delo za njegovo postavitve.

Clankar nas predvsem pouči o razlogih, ki so narekovali ustanovitve slovenskega duhovniškega zavoda v Rimu. Zavod v osrčju krščanstva je zahtevala polnoletnost slovenske Cerkve, ki je prav te dni dosegla z ustanovitvijo samostojne slovenske cerkvene pokrajine svojo pravno omejevanje in upravno ureditev. Slovenska Cerkve bodi trajno prisotna v Rimu po Sloveniku, kjer se bodo filozofske in teološke, obiskujoče v mednarodnem krogu sobratov najvišje cerkvene šolske ustanove, izobraževalni tisti slovenski duhovniki, ki bodo v bodočnosti nosili najtežjo odgovornost za usodo Cerkve. Slovenik v Rimu bo poleg tega pomenil slovensko prisotnost pri apostolskem sedcu in v rimski cerkveni kuriji, kjer se zbirajo predstavniki tudi drugih narodov, da sklepajo med drugim tudi o mednarodnih zasedanjih, o pripravah na cerkvene kongrese in različne verske pobude. Zavod bo tudi kaj primerno središče za zbiranje dokumentov iz slovenske zgodovine, ki ležijo neraziskani v vatikanskih arhivih in sploh slovenske dokumentacije in literature, kar bi lahko tvorilo osnovo za poseben slovenski zgodovinski inštitut v Rimu. Slovenik v Rimu, ustanovljen v tako težkih časih s prispevki vsega slovenskega naroda, živečega v domovini, v zamejstvu in v svetu, bo kaj zgovoren spomenik slovenske vernosti in življenjske sile slovenskega katolicizma.

Msgr. Jezernik nadalje poda zgodovinski oris nastanka zamisli o Slovenskem zavodu v Rimu, pravne ustanovitve zavoda, nakupa gradbišča in zbiranje sredstev za zidanje zavodovega poslopja. Če se je zamisel zavoda v Rimu rodila že pred izbruhom druge svetovne vojne, je za njeno uresničitev posebno zaslužen ljubljanski škof Vovk, ki je l. 1960 dosegel od Sv. sedeža pravno ustanovitve zavoda. Skrb za postopno izvedbo načrta je ležala sprva na ramenih p. Antona Prešerna, prvega zavodovega rektorja, in nato prorektorja msgr. Jezernika. Slovenski škofje so ju podprli pri tem delu z imenovanjem posebnega vodstva v Rimu ter njihovih predstavnikov na raznih ozemljih, kjer živijo Slovenci.

Zelo zahtevna je bila izdelava statuta in pravilnika; še bolj tvegano pa je bilo delo za nakup zemljišča in sestava načrtov za zidanje zavoda samega. Zdaj pa velja vsa pozornost zbirki sredstev za gradnjo zavoda. V načrtu je, da se zavod sezida v treh letih, ko se bo v Rimu uradno proslavljala 1200-letnica pokristjanjenja Slovencev: blagoslovitev Slovenskega zavoda v Rimu bi kaj častno zaključila te jubilejne proslave.

Hvaležni smo msgr. Jezerniku za tako točen prikaz dela za postavitve Slovenika. Dožnost narodne in krščanske vzajemnosti nas veže, da tudi mi podpremo tako pomembno ustanovo. Stroški za zidanje zavoda bodo namreč zelo visoki. Povsod po svetu, zlasti v Ameriki, so organizirali celo mrežo zbiranja denarnih prispevkov: posamezniki in ustanove kar tekmujejo, kako bi izdatneje pomagali. Tudi mi tu na Primorskem prispevajmo za Slovenski zavod v Rimu! Naj vsakdo čuti kot svojo srčno zadevo in dolžnost, da pridene svoj »kamen« k tako važni ustanovi. Pomagajmo zgraditi primeren dom v Rimu onim našim sinovom, ki se bodo jutri docela darovali delu za Boga in za srečo slovenskega ljudstva.

(Nabirke sprejemajo: v Rimu: msgr. Maksimilijan Jezernik, Via di Torre Rossa, 40, Roma; v Trstu: Msgr. Lojze Skert, Via Flordallal, 12, 34016 Villa Opicina; v Gorici: Msgr. Rudolf Klincec, Curia arcivescovile, 34170 Gorizia).

Msgr. RUDOLF KLINEC

Osporavani Smrkovsky

Jožef Smrkovsky je bil do sedaj predsednik češkoslovaške ljudske skupščine, tj. parlamenta. Z novim letom je češkoslovaška postala zvezna država, kar pomeni, da bo imela kar tri parlamente: češkega, slovaškega in zveznega. Na čelu države je Čeh Ludvik Svoboda; tudi predsednik zvezne vlade je češkega pokolenja: Oldrich Cernik. Če bi že Smrkovsky, tudi Čeh, ostal na čelu zveznega parlamenta, bi upravičeno nastal vtis, da se na češkoslovaškem ni ničesar spremenilo: kruh režejo Čehi, Slovaki pa prepuščajo mrvice. Zato je tajnik slovaške partije Gustav Husak zahteval, naj se dá mesto predsednika parlamenta Slovaku, ker le tako se Slovaki ne bodo čutili zapostavljene. Predsedstvo centralnega komiteja češkoslovaške partije je to stališče osvojilo in že predlagalo na mesto Smrkovskega Slovaka Kolotka.

Taj odločitvi vodstva partije ne bi bilo

Je možen mir na Bližnjem Vzhodu

Izrael potrebuje mir. Uspešnost judovskih povračilnih akcij — vzmimo le npr. napad izraelskih posebnih čet na beirutsko mednarodno letališče v Libanonu 26. decembra lani, ko je bilo uničenih trinajst velikih potniških letal in povzročenih 50 milijonov dolarjev škode — sicer ohranja med Judi še vedno opojnost zmagoslavja, toda zdrav razum govori, da dela čas za Arabce, kajti že sedaj je znotraj od Izraela zasedenih ozemelj 1.300.000 Palestincev, zunaj teh črt pa še poldrugi milijon arabskih beguncev, ki jih pesti gnev zaradi dosedanjih porazov, s silo odvzetih ozemelj, lastne nemoči in izraelske samozavesti zmagovalca.

Ob sedanjih izraelskih premoči zdrav razum sicer tudi Arabcem govori, da bi nova vojna v bližnji bodočnosti pomenila, če že ne samomor, pa vsaj nadvse tragično pustolovščino; če bi jo podprla Sovjetska zveza, bi to povzročilo posredovanje Sev. Amerike, vse to bi pa lahko pomenilo resno ogrožanje že itak krhkega svetovnega miru.

Izrael bi si rad mir izsilil in vztraja na neposrednih pogajanjih z arabskimi državami. Te pa jih odklanjajo in se sklicujejo na re-

solucijo Varnostnega sveta Organizacije Združenih narodov, ki zahteva izpraznitev od Izraela zasedenih ozemelj. Arabski voditelji nočejo ničesar slišati o obstoju izraelske države. Vse preveč so porazu govorili o hitrem maščevanju, o povrnitvi zgubljenih ozemelj s silo, o dokončni zmagi. Danes imajo ti ljudje vezane roke. Javnost je prepričana, da je novi spopad potreben, mladi častniki trdijo, da so poraz povzročili le bivši nesposobni vojaški voditelji in da je zato njim treba dati novo priliko, da udarijo čez sueški prekop, palestinski begunci pa ženejo sabotažne akcije vedno bolj na konic. Lani je bilo v teh akcijah ubitih nad 900 Izraelcev, več kot v šestdnevni vojni v začetku junija 1967. leta. Za arabske begunce je Palestina obljubljena dežela, domovina, ki jo je treba osvoboditi. Sedaj so pravzaprav edini, ki ne pustijo Izraelcem v miru uživati sadov zmage.

SOVJETSKA ZVEZA V PRECEPU

Prav fanatizem teh teroristov, s katerimi se poganjajo vsak dan v nove brezupne akcije proti Izraelcem in tako večajo neprestano vojno vzdušje na Bližnjem Vzhodu, pa začena očitno skrbeti Sovjetsko zvezo. Ta je namreč od šestdnevne vojne do danes že veliko preveč vložila v arabski svet, da bi z morebitnim vojaškim porazom vse to v hipu izgubila. Njen politični in gospodarski vpliv v Egiptu, Siriji in Alžiriji raste iz dneva v dan; v njih je na tisoče njihovih tehničnih strokovnjakov in vojaških inštruktorjev; njene vojne ladje so zasidrane v arabskih pristaniščih; egiptovska, sirska in alžirska letališča so odprta za njena vojaška letala; Egipt, Sirija, Irak, Alžirija so skoraj v celoti vezani na sovjetsko oborožitev, odplačila že danih in novih kreditov pa pospešujejo za Sovjetsko zvezo ugodno trgovinsko izmenjavo.

Od šestdnevne vojne je Sovjetska zveza po zahodnih podatkih porabila za oborožitev egiptovske armade skoraj dve milijardi dolarjev, tako da je zdaj egiptovska vojska bolj oborožena kot pred porazom (900 tankov in 350 Mig letal). Toda nekaj tisoč sovjetskih inštruktorjev je dalo vedeti Moskvi, da egiptovska armada še zdaleč ni pripravljena za nov spopad in da bi se torej vsaka vojna z Izraelom v bližnji prihodnosti po vsej verjetnosti končala s porazom.

Tak arabski poraz bi seveda ne samo pomenil konec sovjetske navzočnosti v tem delu sveta, ampak bi pomenil hud udarec in težko breme tudi za sovjetsko gospodarstvo. Že lani je Sovjetska zveza porabila za obrambo ne dosti manj kot ZDA, če ne upoštevamo stroškov vojskovanja v Vietnamu; seveda si pa ameriško gospodarstvo še lahko nekako privoščiti tekmo v oboroževanju, ne pa Sovjetska zveza, ki je lok oboroževanja že skoro prenapela. Ureditev bližnjevzhodnega vprašanja postaja zato za Sovjetsko zvezo in njeno gospodarstvo vedno bolj življenjskega pomena.

KOMU JE DO VOJNE?

Izraelcem gotovo ne, saj so prvi zainteresirani, da pridejo do trajnih meja. Sovjeti, kot izgleda tudi ne, saj jim je na miren način uspelo spodriniti ZDA iz dobršne-

ga dela arabskega sveta. Tudi za novega severnoameriškega predsednika Nixona je malo verjetno, da bi se na Bližnjem Vzhodu pustil potegniti v nov konflikt, ko mora državo še izpeljati iz vietnamske zagate.

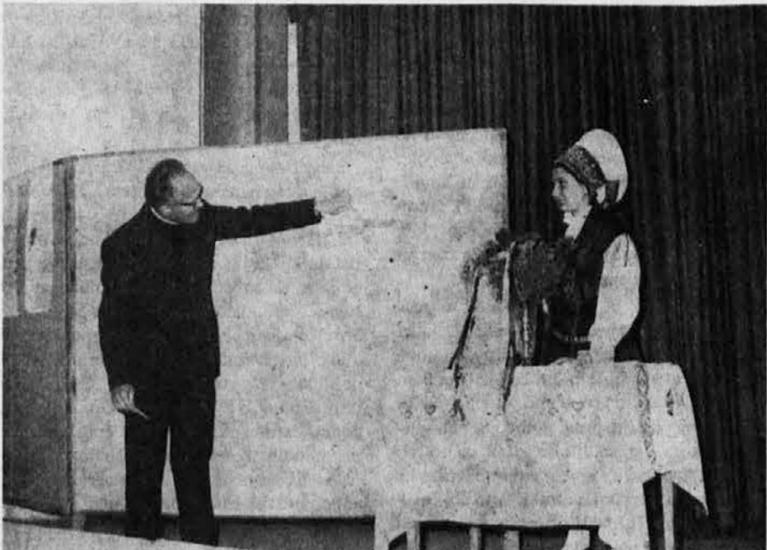
Ostanejo le palestinski teroristi. Ti bodo nadaljevali s celo nesmiselnimi akcijami, ker nimajo kaj izgubiti. Kot vse kaže, znotraj bližnjevzhodnega sveta vsaj zdaj ni nikogar, ki bi jih lahko ustavil. Kolesje, ki poganja ta del sveta, se vrti vse hitreje v nov poguben spopad. Rešitev pride lahko le od zunaj: sporazumeti se morata najprej Sovjetska zveza in Sev. Amerika, kajti le ti dve državi z velikimi interesi vsaka na svoji strani mogoče lahko prepričata svoje varovance ali jih vsaj prisilita k medsebojni strpnosti. Seveda vse to le v primeru, če se jim bo zdelo, da bi bil mir za njihove smotre koristnejši kot vojna.

Albanci v Jugoslaviji terjajo svoje pravice

Dva dni pred proslavo 25. obletnice ustanovitve jugoslovanske zvezne države — 27. novembra lani — je nekaj tisoč študentov in srednješolcev demonstriralo v Prištini in še v treh drugih središčih avtonomne pokrajine Kosova in Metohije, ki se z okrajšano besedo imenuje Kosmet ter spada v sestav republike Srbije. V Prištini so demonstranti razbili skoraj vse izložbe v glavni ulici, poškodovali osebne avtomobile in avtobuse ter napadli tudi predstavnike milice. Demonstranti so vzdikali državnemu poglavarju Albanije ter zahtevali za svojo pokrajino pravico do samoodločbe. Policija je uporabila strelno orožje. Pri tem je bil eden mrtev, petdeset pa ranjenih. Zaprti so 21 oseb.

Kosmet šteje danes poldrugi milijon prebivalcev, površina pokrajine pa znaša 10.888 kv. kilometrov. Albanec je 800.000, Srbov in Črnogorcev pa komaj 300.000. Kljub temu so Srbi vedno skušali imeti prvo besedo, tako v kraljevski kot sedaj v Titovi Jugoslaviji. Kosovo in Metohija sta namreč zibelka srbske države. Tu je zrasla Srbija carja Dušana Velikega, tu je bil v Peči sedež srbske patriarha, tu so na Kosovem polju Turki leta 1389 kravo porazili srbsko vojsko. Proti koncu 17. stoletja so se Srbi pod vodstvom patriarha Arsenija Crnojevića umaknili pred Turki preko Save v Srem in si ustanovili patriarški sedež v Sremskih Karlovcih. Praznino, ki je nastala za njimi, so napolnili Siptarji-Albanci. Danes jih živi četrtnina izven svoje matične države Albanije prav v Kosmetu.

S padcem Rankovića so nastopili za Albanec v Kosmetu boljši časi. Proglášena je bila enakopravnost albanskega jezika, dosežen je bil sporazum o uvozu albanskih knjig v Jugoslavijo, dovoljena je bila uporaba albanske zastave. Neredi v Prištini, do katerih je prišlo po uveljavljanju teh pravic, pomenijo hud udarec prizadevanjem zvezne vlade v Beogradu in tudi osebnim Titovim naporom, da se popravijo napake iz preteklosti. Neredi so dali novo orožje velesrbskim silam, ki bi se spet rade dokopale do vladajočih položajev. Še vedno je v Kosmetu nad polovico članov milice uvoženih od drugod, še vedno je tu 40% ljudi nepismenih, nataliteta pa najvišja v državi — 38 novorojenčkov na tisoč prebivalcev. Dejstvo je in ostane, da sodi albansko ljudstvo v Kosmetu med najbolj zatirane nacionalnosti v Jugoslaviji tako v zgodovinskem kot v političnem in gospodarskem pogledu. Ne smemo se zato čuditi, če bomo tudi vnaprej slišali o separatističnih in protisrbskih izbruhih albanskega prebivalstva v Jugoslaviji.

Rimski Slovenci se zberejo vsak mesec v cerkvi in dvorani pri sestrah v ulici Botteghe Oscure. 24. novembra lani so tam pozdravili tudi g. novomašnika Franceta Turka, ki je bil v Rimu posvečen 20. oktobra 1968. Ob tisti priliki je msgr. Maksimilijan Jezernik, ki ga vidimo na sliki, poročal o akciji za zgraditev zavoda »Slovenik«, in pri tem razgrnil načrte, ki so že odobreni. Načrti so pri navzočih zbudili veliko zanimanja. Sledila je dražba japonskih sličic, ki so prinesle v korist »Slovenika« 36.000 lir. Letos ima zavod 15 študentov, ki so prisiljeni bivati v treh različnih krajih, le ob izrednih prilikah se morejo smiti. Tako se vedno bolj kaže potreba po lastni stavbi, kjer bi vsi mogli bivati skupaj in se posvetiti študiju.

Protirasi diskriminaciji

Angleški katoličani so si postavili za cilj tega leta, da bodo povsod preganjali kakršnokoli rasno diskriminacijo v deželi. Izdelali so natančen delavni program, ki ga bodo postopno izvajali.

Letošnje knjige Goriške Mohorjeve družbe

Za minule božične praznike so udje Goriške Mohorjeve družbe dobili v roke lep knjižni dar: štiri knjige in preko 600 strani poučnega branja. Knjige so bile sprejete z velikim zadovoljstvom, saj so vse štiri ljudske v pristnem in polnem pomenu besede, pisane so v za vse dostopnem jeziku ter nudijo obilo koristnih vzpodbud za življenje.

Ustavimo se najprej pri KOLEDARJU ZA LETO 1969. Uredil ga je kot prejšnja leta z vso skrbnostjo Maks Komac. Sin Peter je poskrbel za opremo platnic. Prav izvrzna je: prerezano steblo s svojimi krogi. Vsak krog pomeni eno leto v življenju drevesa. Tudi drevo Goriške Mohorjeve družbe dodaja vsako leto en krog svoji življenjski dobi. Da bi se to le še dolgo dogajalo!

Letošnji koledar je mnogo obsežnejši kot prejšnja leta, saj ima kar 208 strani. Bolj kot koledar zasluži ime zbornika, saj vsebuje niz tehničnih razprav in temeljitih člankov. Koledarskemu delu sledi avtentični prevod okrožnice Pavla VI. o pravilnem uravnavanju rojstev. Je to pač dokument trajne vrednosti, ki predstavi Cerkev kot nepodkupljivo in neustrašeno branilko človeškega življenja.

Literarni del je bogat: kar 24 pesmi različnih avtorjev (Aleksij Jože Markuža, Mirko Mazora, Severin Res, Marijan Breclj, Feridus, Zdravko) ter več črtic, med katerimi prednjači duhovita Beličičeva »Obiski«. Prav prijetno se bereta tudi zgodba o hromem Bertu in zgodba o dveh Tinčih izpod peresa Joška Kraglja. Iz knjige »Kras« je vzeta črtica »Srnica«, ki jo je napisal Kornel Abel ter je idilična slika med grozotami težkih dni v jesenskih mesecih leta 1916, ko so bili hudi boji v Dolu med Jamljami in Doberdobskim jezerom.

Ne manjka spominskih člankov: Pred petdesetimi leti (dr. Anton Kacin), Narodni tabor v Brdih (Feridus), zlatomašnik Ciril Sedej (dr. Rudolf Klinec), skladatelj Laharnar (Zorko Harej), msgr. Josipu Abramov v spomin (Joško Kragelj), vipavski slavček Ivan Žgur (Marijan Breclj), inž. Josip Rustja (dr. Rudolf Klinec), Ivan Trinko ob petnajstletnici smrti (Joško Kragelj), iz nekdanjih časov (Martin Jevnikar) in Dva spomenika (M. K.).

Svojestven dokument je spis Alberta Rejca »Slovenski glas beneških Slovenju u Belgiji«. Posvečen je spominu pokojnega župnika Antona Cuffola v Lazah, ki je kot »stric Jakop« pošiljal redne sestavke v omenjeni »Slovenski glas«, katerega je za beneške Slovence v Belgiji izdajal izseljski duhovnik Zdravko Reven.

Naši ljudje radi berejo tudi potopise, ki jim približajo tuje kraje in nepoznana ljudstva. Jože Jurak opiše tržaško-goriško romanje na Bavarsko, Feridus pa vodi bralce iz Ptuja na Madžarsko k ogrskim Slovincem. Dr. Angel Kosmač nas pelje na lanski nemški katoliški shod v Essenu, msgr. Maksimilijan Jezernik pa predstavi slovenski duhovniški zavod (Slovenik) v Rimu.

Zanimiva je kronika o prosvetno-kulturnem in političnem življenju zamejskih Slovencev na Tržaškem in Goriškem v zadnjem času. Tako lahko beremo o lanskem državnoborskih in deželnih volitvah (Franc Miljač), o kulturni delavnosti na Goriškem (Jože Jurak), o Gorišču kot mestu na pragu Evrope (dr. Andrej Bratuž), o delu deželnega sveta Furlanija-Juljska Benečija (dr. Drago Stoka), o slovenskem

Alojzijevišču v Gorici (R. K.) ter o zborovskih skladbah Ivana Grbca (Pavle Merku).

Za pester pregled svetovnih dogodkov je s številnimi slikami poskrbel Peter Komac pod naslovom »Zgodilo se je lani«. Pod rubriko »Razno« pa bi lahko vključili članke kot »Nekaj o ljudski knjigi« (P. K.), športno novinarstvo (Branko), urede vrt in rastlinjaki (inž. Janko Košir).

Druga knjiga, ki jo najdemo v letošnjem daru Goriške Mohorjeve družbe, je PISANI VRTILJAK. Namenjena je zlasti mlademu rodu, prebirali jo bodo pa radi tudi odrasli. Ze dolgo se je čutila potreba, da damo tudi naši šolski mladini branje, ki jo bo potegnilo za seboj. Pisec knjige, Mirko Kunčič, ki sedaj živi v Argentini, je trenutno eden tistih slovenskih pripovednikov, ki se zna mladim srcem najbolj približati. Ze v Ljubljani je žel veliko uspehov kot »Kotičkov striček« v dnevniku »Slovenec« pred zadnjo svetovno vojno. Knjiga obsega zbirko mladinskih pesmi, seveda vsem razumljivih ter vesele zgodbe »Dežela Narobe svet«. Pesmi so razdeljene v štiri poglavja: Šaljivke in nagajivke, Rožnate gredice, Onstran morja... in Pesmi o dedu.

Ostali dve knjigi je posredovala Mohorjeva družba v Celju. Ena je FRIDERIK BARAGA. Ob stoletnici smrti (19. januarja 1968) tega velikega sinu našega naroda gotovo ni bilo odveč, da je izšla že tretja izdaja življenjepisa o Baragi. Od leta 1931, ko je ta življenjepis prvič izšel v skrbni obdelavi sedaj že pokojnega dr. Ivana Jakliča, so odkrili o Baragi mnogo novega. Vse to je vestno uporabil pred pol leta umrli stolni dekan v Ljubljani prof. Jakob Solar. Baraga je bil velik človek, pastir neukih in siromašnih, človek v službi preganjanih Indijancev, junak na svojih apostolskih potih, pisec nabožnih knjig za drage mu »Kranjce« in zaničevane rdečkožce. Zato bomo letošnjo prireditev na dan katoliškega tiska v Gorici prav nje mu posvetili.

Četrta knjiga pa je povest v stilu mohorskih večernic PAJKOVA MREZA. Kregarjeva ilustracija kaže dekle, ki ga je omrežil veliki Pariz in sprejela z obema rokama v svoje okrilje slovenska zemlja. Avtor knjige je znani župnik v Odrancih v Prekmurju Lojze Kozar, ki mu je uspelo postaviti s pomočjo vernikov mogočno novo cerkev, potem ko je doživel težko preizkušnjo, da se je porušila kupola še ne končanega svetišča in pokopala pod seboj več ljudi. Prav iz Prekmurja že dolga desetletja odhajajo naši ljudje na sezonsko delo v tujino. Tujina pa je mačeha; izkorišča jih in vabi na grešno pot strasti ter izživljanja. Nihče kot dušni pastir ne pozna bolje žalostne usode naših sezonskih delavcev in kam drsi človek brez topline naše zemlje. Kdor izgubi Boga, pogubi se sebe. Glavna oseba Kozarjeve resnične zgodbe je Veronika, ki še živi ter ji je duhovnik pomagal, da je našla pot domov.

Udom Goriške Mohorjeve družbe so na voljo še dve dodatni knjigi za doplačilo: dr. Antona Trstenjaka dušeslovni spis HOJA ZA CLOVEKOM (500 lir) ter zbirka narodnih pravljic, pripovedk in basni ZACARANI VRT (400 lir). Ker sta tudi ti dve knjigi izšli v okviru Celjske Mohorjeve družbe, ju bomo поблиže predstavili prihodnjič, ko bomo prinesli celotno oceno celjskih mohorjev.

—ej

Mesec za katoliški tisk

SMERNICE SV. OČETA KATOLIŠKIM ČASNIKARJEM

»Nihče ne more tajiti — je dejal papež Pavel VI. — sedanji časi so hudi. Na eni strani nam odkrivajo čudovita upanja, na drugi strani pa tako velike nevarnosti za Cerkev in za mirno ter plodono izvajanje njenega poslanstva med ljudmi.«

»Vsi vedo in vsak dan lahko ugotavljajo, da ima Cerkev na voljo mnogo informativnega tiska. Tako imenovani "nevtralni" tisk ima za verske zadeve le omejeno in delno zanimanje, čeprav ugotavljamo, da predstavljajo verske zadeve po koncilu zanj večjo zanimivost. Od tistih sinov, ki so se odločili staviti svoje talente v službo katoliškega tiska, seveda Cerkev pričakuje vse kaj drugega kot od "nevtralnih". Pričakuje od njih pozitivno sodelovanje pri življenjski izmenjavi med glavo in udi Cerkev, tega vidnega organizma ...

Zadnje čase ste bili priče v svojih deželah nekaterih pojavov, ki kažejo v različnih merah neko nesoglasje duhov, celo v važnih vprašanih nauka ali reda. Po vsej pravici smatrate, da je vaša dolžnost o tem poročati. Toda ali pomeni služiti Cerkv, če se poudarjajo povsod le najbolj dvomljive težnje ali koraki, če opozarjaš na najbolj nasprotno pojave, ki zametavajo ne le zdravo tradicijo, ampak so nasprotni tudi pravi zvestobi duhu in izjavam nedavnega koncila? Ali služiš Cerkv, če z veseljem širiš odmeve "protestov" in tako ustvarjaš nemir in nejasnost med ogromno množico dobrih vernikov?

Laglje je, gotovo, in privlačneje, povzdigovati novosti, hvaliti najbolj drzne poskuse, razlagati, kako se nekateri ne strinjajo z drugimi v toliko rečeh. Toda kadar gre za tako važne zadeve, kot je narava in izvajanje avtoritete v Cerkv, pomen duhovništva, duhovniški celibat, neločljivost zakona, katoliški pogum in katoliški čut zahtevata, da si na strani tistih, ki se upirajo toku, ne pa da se temu toku predajaš, čeprav zapadeš zaradi ljubezni do Cerkev določeni nepopularnosti.

Ni vedno prijetno povedati resnico. Zlasti je to težko, ko gre za mnenja, ki nasprotujejo sodbam, ki jih razširjajo mogočna sredstva javnega mnenja. Vaša poklicna vest vam sicer pravi, da morate poročati tudi o znakih nereda in nesoglasja v cerkveni skupnosti. Vaša dolžnost pa je, da ne razpihujete takih reči, da točno poveste, kolikšna so ta nesoglasja. Posebno pa ne smete tako poročati, da bi se zdelo, da jih odobravate, če je učiteljstvo Cerkev z vso cerkveno tradicijo temu nasprotno.

Dolžnost današnjega katoliškega časnikarja je, da ne utrjuje nasprotovanj, ampak dela za razumevanje v Cerkv. Pomaga naj bralcem, da bodo polagoma dobili sredi tolikih različnih in nasprotujočih si mnenj v današnjem času katoliško čutenje.«

Deset let Castrovega komunizma

9. januarja letos je prispela v mesto Miami na Floridi (ZDA) skupina 81 kubanskih beguncev, ki jim je uspelo prebiti se do ameriškega vojaškega oporišča Guantánamo na Kubi. To taborišče je zelo težko doseči, saj ga z zemlje strogo nadzirajo Castrovi miličniki. Skupina, ki je sklenila priti do Amerikancev, je štela 200 oseb; ko so ti ljudje prišli na razdaljo 600 m od črte, ki loči oporišče od kubanskega zaledja, so nastopile komunistične straže: mnogi so padli pod streli, drugi so bili zajeti in ranjeni; le 85 beguncem je poskus rešitve uspel.

Fidel Castro že deset let z železno roko vlada nad Kubo. Letos je napovedal, da bo leto 1969 za Kubo odločilno; sicer je pa tako dejal tudi lani, ko je objavil strogo omejitve potrošnje bencina. Letos je Castro svojim poslušalcem — bilo jih je milijon — posrejel z nič manj neprijetno novico: odločil je racionirati na Kubi še to, kar edino ni bilo racionirano: sladkor, pa čeprav je Kuba na drugem mestu v njegovi svetovni proizvodnji. S tem ukrepom naj bi se pridobilo 200.000 ton sladkorja za izvoz, zaslužilo pa na devizah deset milijonov dolarjev. Do julija 1969 velja po vsej Kubi totalna mobilizacija prebivalstva za »zafro«, sečnjo sladkornega trsa. Zdaj Castro nima več koga mobilizirati ne več kaj racionirati — vse je že mobilizirano in vse racionirano.

Lani je Castro v svoji revolucionarni vnemi zajadral popolnoma na levo. Po njegovem naj bi s Kube izginila zadnja sled »kapitalističnega« nagrajevanja po učinku. Pravi revolucionar pozna lahko samo eno nagrado: zadovoljstvo, da je vse sile dal na razpolago za zmago revolucije. V Havani so zaprli vse nočne lokale — odprti so bili znova le tri dni za novo leto —, na deželi pa so odpravili vse bare in kioske. Dolgolascem so ostrigli lase, jim potisnili mačeto (dolga nož) v roke in jih poslali na »zafro«. Havana ni več razsvetljeno mesto, enako kot z bencinom se varčuje z elektriko.

Glavna skrb Castra ostaja gospodarska osamosvojitve Kube. Od tod tudi njegova želja, da bi Kuba leta 1970 pridelala deset milijonov ton sladkorja. Pri tem je Castru sovjetska gospodarska pomoč nujno potrebna. Lani je sicer Castro v novoletnem govoru pikro dejal, da mora Kuba varčevati z bencinom, ker Sovjetska zveza ne zmore pošiljati več nafte, letos pa je bil poln hvale za pomoč socialističnih držav, predvsem Sovjetske zveze. To velja njena pomoč vsak dan vse od kubanske krize leta 1962 najmanj en milijon dolarjev. Če bi Sovjeti samo za en mesec prekinili svojo pomoč Kubi, bi se vse gospodarsko življenje na otoku ustavilo in dobro oborožena armada bi se ne mogla več premakniti z mesta. To dobro vedo tudi Amerikanci, zato jih Castrov komunizem ne vznemirja več. Prepričani so,

da ko se bodo Sovjeti naveličali metati denar v sod brez dna, se bo zrušil sam od sebe. Gospodarski zakoni so na dolgo dobo vedno močnejši od revolucije in njenih krilatic.

Iz Slovenije

Ljubljansko »Delo« o duhovniških poklicih

Večkrat smo v našem časopisu morali zabeležiti, kako grdo so komunistična oblastva v Sloveniji postopala z duhovniki in koliko je morala pretrpeti slovenska Cerkev.

Zdaj pa z veseljem beležimo, da kljub tako ostri protiverski propagandi slovensko ljudstvo zelo visoko ceni duhovniški stan. O tem priča članek, objavljen v ljubljanskem dnevniku »Delo« dne 4. januarja 1969, kjer ocenjuje in objavlja anketo o poklicih, njihov ugledu in nagrajevanju. Med drugim je tale odstavek:

»Podatki so nadalje pokazali, da naš človek relativno visoko vrednoti ugled duhovniškega poklica. Glede na posamezna območja slovenskega prostora so ta poklic zlasti visoko ovrednotili na mariborskem območju, v Prekmurju in na Koroškem (51,7 odstotka anketiranih), sledijo Gorenjska, Dolenjska in Bela krajina (47,1), celjsko območje z Zasavjem in Savinjsko dolino (37,8) in napolsed Ljubljana-mesto (28,5). Glede na izobrazbo, poklic in zaposlitev anketiranih pa duhovniški poklic visoko ocenjujejo kmetje, kmečke gospodinjice in njihovi pomočniki pri delu (62,2 odstotka), gospodinjice zunaj kmetijstva (44,2) in pa polkvalificirani priučeni in ne-kvalificirani delavci (42,9); sledijo upoko-jenci (42,1), visoko kvalificirani in kvalificirani delavci (39,8), obrtniki (38,3), ljudje z visoko, višjo in srednjo izobrazbo (36,9) in napolsed ljudje z nižjo izobrazbo in pomožni uslužbenci (36,3).«

Ta odstavek bi zahteval tudi z naše strani kratek komentar, predvsem kar zadeva visok odstotek anketirancev, ki so se izrazili, da spoštujejo in cenijo duhovniški stan. Vendar se bomo omejili le na ugotovitev, da je prav gotovo temu glavni vzrok ta, da so ljudje znali ceniti ves trud in trpljenje, ki so ga duhovniki izkazali pred svojimi verniki v trdih časih. Pisu članka Jožetu Goričarju pa gre priznanje, da je objektivno in stvarno analiziral javno mnenje.

Pojaki imajo smisel za misijone

V zadnjih desetih letih je 150 poljskih duhovnikov odpotovalo v misijone. Vsi, razen dveh, pripadajo raznim redovnim družbam. Največ duhovnikov je poslala v misijone Družba božje besede.

Kriza holandske Cerkve ali nova pomlad?

Pred nekaj desetletji so bili poskusi za posodobljenje Cerkev v Franciji v središču pozornosti katoliškega sveta. Danes je to mesto prevzela Nizozemska. Njeni poskusi zbuja zanimanje, bojazen in občudovanje ob enem. Nekateri pravijo, da se tam začneja moderni razkol; nizozemski katoličani naj bi bili pripravljeni sprejeti sleherno teorijo, da je le v nasprotju s tisto, ki jo zagovarjajo v Rimu... Drugi pa ocenjujejo dogodke na Nizozemskem kot veliko pionirsko delo: v Holandiji nastaja podoba moderne Cerkev, pravijo. Tam so razumeli, kaj pomeni beseda »aggiornamento«.

Gotovo drži, da nizozemsko katolištvo doživlja neko krizo, kot je dejal dominikaneolog Schillebeekx. Kam bo privredla, še ne moremo povedati. Presenetljivo je to, da se dogaja kaj takega v deželi, ki je veljala za izredno katoliško. Res je bila le južna polovica Nizozemske katoliška. Vendar je bilo poznano nizozemsko katolištvo kot izredno delavno. V trdem delu si je priborilo svobodo in enakopravnost s severnimi protestantskimi prebivalci. Se danes so Nizozemci izredno misijonsko delavni. Pa tudi doma je bilo po številnih mestih cvetoče versko življenje. Duhovščina je bila do deset let nazaj zelo številna. Nizozemski katoličani so bili odločni pristaši Rima, zvesti zagovorniki latinščine in bogoslužju. Katoličani se niso sramovali označiti celo svojih trgovin in obrtnih poslovalnic za »rimsko-katoliške«, kar je bilo seveda izraz obrambe zoper pritisk luteranstva.

Za lažje razumevanje nizozemskega primera navedimo nekaj dejstev, ki pomagajo stvarneje presojati vse, kar se dogaja danes na Nizozemskem.

L. 1960 se je izjavilo 19 odstotkov prebivalcev Nizozemske, da ne pripada nobeni veroizpovedi, danes pa je takih že 33 odstotkov; 38 odstotkov se jih je izjavilo za katoličane, 30 odstotkov za člane reformirane Cerkev in 9 odstotkov za druge protestantske skupine. Leta 1966 so te številke padle na 35 odstotkov, 20 odstotkov in na 8 odstotkov. S tem ni rečeno, da izginja vera v Boga, pada pa zavest pripadnosti Cerkv. Od 100 Nizozemcev samo 4 pravijo, da ni Boga.

P. van Kilsdonk, ki je zadnjih deset let veliko delal med mladino v Amsterdamu, pravi, da krize niso krive nove ideje, pač pa mladino bode v oči to, da ne vidi v Cerkv Kristusovega obraza, potez evangelija. Cerkev mora torej iti na novo pot delovanja. Skof Bluysen iz Bois-le-Duca pravi: »Iz preveč formalističnega katolištva moramo preiti v vedno bolj osebno in odgovorno vero.« »Mi smo globoko povezani z Rimom,« je dejal neki profesor teologije. »Toda ne moremo sprejemati njegove avtoritete slepo. Rimu bi radi bili pokorni kot odrasle osebe. Vsekakor je treba računati s tem, da je čas, ko smo bili kot otroci pred rimsko avtoriteto, minil.«

Nizozemci se zavedajo, da morajo v svoji deželi predvsem sami pljuniti v roke in Cerkev prilagoditi novim časom. Zavedajo se, da so se morali dolgo časa izredno trdo boriti s protestantizmom. Nihče jim ni mogel pomagati. Zavedajo se, da je njihova dežela na prepilu civilizacij in sredi največjega modernega načina življenja. Dežela ima visok življenjski standard, življenje je meščansko, industrija in trgovina ji dajeta poseben pečat. Nizozemci so predvsem praktični ljudje.

Število bogoslovcev v škofijskih seminarijih (redovniška niso šteta) zadnja leta vztrajno pada: 1964 jih je bilo 400, 1965 — 328, 1966 — 309, 1967 — 271, letos pa 166. Izdajatelj knjig de Goey meni, da je mnogo zla povzročila »izdaja mlade duhovščine«. »Mladi kaplani in voditelji dijaštva imajo polna usta o humanizmu in s svojim izražanjem mešajo mlade, da ne najdejo več jasnih pogledov. Progresizem izvaja teror...« Teolog J. C. Groot kaže na pomanjkanje resne teoretične izobrazbe pri mladih. Z vso vnemo širijo nove ideje, ki pa še niso izdelane. Vnema ne more nadomestiti izobrazbe. Sama aktivnost brez globoke duhovnosti evangelijskega duha ne bo razširila.

Da bi Cerkev našla pravo pot iz te krize, se je na Nizozemskem odločila za pastoralni koncil. V januarju se je ta koncil spet sešel v seminariju v Noordwijkerhontu. Upajmo, da bodo v razgovorih in sklepkih tega koncila z božjo pomočjo nizozemski katoličani spoznali pravi način in obliko delovanja za uresničevanje božjega kraljestva v današnjih in jutrišnjih časih.

V zimskem času se knjige kar same ponujajo, da jih vzamemo v roke. Kdor zna ceniti njih pomen, najde v njih zveste prijatelje in iskrene svetovalce. To velja zlasti za vsakoletno knjižno zbirko Goriške Mohorjeve knjige. Ali jo že imamo? Smo na vsebinsko bogate knjige že opozorili naše znance? In sami, smo jih že prebrali?

ZA ENOTNOST

Slovensko stalno gledališče v Trstu

(Prejeli smo in objavljamo)

Enotnost je izredno močno orožje. Ljudska modrost pravi, da je v enotnosti moč. To velja zlasti za male narode, če se morajo boriti za svoj obstoj ali svojo svobodo. Dokler so enotni, jih nihče ne more uničiti. Lep primer imamo na Češkoslovaškem. Sovjeti niso mogli z vsjo svojo vojaško silo in silo drugih štirih članic Varšavskega pakta doseči tistega, kar so hoteli, ker je bilo češko in slovaško ljudstvo enotno. Začeti so morali z drugo taktiko: z razbijanjem enotnosti. Tudi tisti, ki bi radi Slovence v Italiji potujčili, iščejo razna pota in načine, da bi nas razdvojili, ker vedo, da bi imeli potem dosti lažje delo.

Iz tega sledi, da je enotnost naša narodna dolžnost. Razbijanje narodne enotnosti kaj lahko vodi k narodni pogubi, ker daje v roko sijajno orožje tistim, ki nam strežejo po življenju. In teh ni malo, kljub temu, da se je naš splošni položaj izboljšal prav zato, ker smo se narodno osvestili in vsaj v bistvenih stvareh večkrat skupno nastopili v obrambo ali za dosego naših pravic.

Kakšna naj bo enotnost slovenske narodne manjšine v Italiji? Idealno bi bilo, če bi imeli vsi Slovenci v Italiji skupno krovno politično organizacijo. To se na žalost še ni posrečilo, ker zlasti levčarsko usmerjeni Slovenci (a ne vsi, kar dokazuje izredno pozitivno prizadevanje Slovenske levnice na Tržaškem) menijo, da je bolj važno povečati število italijanskih komunistov ali socialistov, psiupovincev in tako dalje, kakor preprečevati asimilacijo in delati v prvi vrsti za naš narodni obstoj.

Kljub temu pa prodira zavest, da moramo biti enotni, da moramo držati skupaj in si pomagati. Na Tržaškem je nosilka te zdrave zavesti Slovenska skupnost. Enako prepričanje družijo goriške demokrate. Po tej poti bo treba hoditi naprej.

Razumljivo je, da se zaganjajo v Slovensko skupnost vsi tisti, ki jih enotnost Slovencev moti. Iz tega izvira dolžnost slehernega zavednega Slovenca, da Slovensko skupnost brani in podpira. Kdor brani njo, brani slovensko enotnost ter krepi naš narodni obstoj in razvoj. Vse mu temu pa škoduje in našim narodnim nasprotnikom pomaga tisti Slovenec ali tista skupina, ki skuša iz kakšnih sebičnih ali osebnih razlogov Slovensko skupnost razbijati. Takšnih pojavov je hvala Bogu zelo malo. Dostojni so si še vedno opekli prste vsi naši znani in manj znani narodni nasprotniki, ki so iskali med Slovenci zaveznike, da bi nas od znotraj s pomočjo naših ljudi razmajali ter skrhalili našo odporno silo. Propadli so tudi takšni, ki sicer niso igrali judjevske vloge, a so s čudnim nerazumevanjem za krvavo potrebo po enotnosti hromili našo skupno udarno moč.

Kako pojmuje enotnost? Seveda demokratično z možnostjo široke razvejanosti ter ideoloških odtenkov in notranjega dialoga ob upoštevanju tistega najmanjšega skupnega imenovalca, ki nas vse družijo in zajema bistvene prvine slovenske narodne skupnosti, ki nam je vsem sveta in nedotakljiva ter zanjo složno delamo. Okrog tega jedra ni slepmišenja, v vsem ostalem pa demokratično odloča večina. V demokratičnem in svobodnem ustroju po vsem svetu velja, da se mora manjšina podrediti večini, ker bi sicer vse delo nujno ohromelo. Po teh na-

čelih je Slovenska skupnost odprta za vse, vsi so ji dobrodošli. Eno pa je treba na ves glas povedati: kdor pošilja v neslovensko šolo otroka, nad katerim izvaja očetovsko oblast, ne more biti sprejet v Slovensko skupnost ali celo priti na njen vrh. Če bi Slovenska skupnost kaj takšnega dopustila, bi se pregrešila proti svojemu bistvu ter se norčevala iz svojih članov in iz vseh zavednih Slovencev, ki poznajo svoje osnovne dolžnosti, čeprav to včasih terja od njih velike žrtve. Te in podobne bistvene točke so važne, vse drugo pa se da na najlepši način urediti.

—draž

Dva nova slovenska misijonarja

Po krajšem bivanju v Franciji sta odšla v misijone na otok Madagaskar Franc Buh, lazarist, ki je bil posvečen v duhovnika v Argentini leta 1954 in Silvester Česnik. Slednji je doma iz Lokavca pri Ajdovščini. V duhovnika je bil posvečen leta 1967 in je eno leto bil kaplan v Postojni. Kakor razberemo iz uradnega lista kopske administracije, se je misijonar Česnik že oglašil iz Vangaidrano na Madagaskarju.

Smrt znanega trapistovskega meniha

V Bangkoku v Siamu je umrl znani trapistovski menih pater Thomas Merton, star 53 let. Dolgo je iskal resnico in končno našel notranji mir v katoliški Cerkvi. Vstopil je v trapistovski samostan v Ameriki. Leta 1946 je napravil zaoblubo. Po svetu je zaslovel s svojimi globokimi spisi, posebno s knjigo, v kateri je popisal svoje spreobrnjenje. V Bangkoku se je mudil, da bi se razgovarjal z budističnimi menihi. Postal je žrtev električnega toka. Premaknil je ventilator, ki ni bil zadostno izoliran. Posledica je bila takojšnja smrt.

Vprašujete - Odgovarjamo

Se o učiteljstvu in namestitvah

Spoštovano uredništvo! Najprej se Vam moram zahvaliti za jasne, razumljive in trezne odgovore na moja zastavljena vprašanja v prejšnji številki Vašega lista. Toda, kakor sem že v prejšnjem pismu omenil, imam še nekaj vprašanj v zvezi z namestitvami. Vprašanja so: 1. V zvezi z katero ministrsko okrožnico je prišlo do znanega krivičnega postopka, da so goriški učitelji na Tržaškem zapostavljeni pri namestitvah? 2. Koliko goriških učiteljev je bilo tako oškodovanih? 3. Kako to, da se je za zadevo zanimal sindikat italijanskih šolnikov SINASCEL in ne kak slovenski sindikat?

Za odgovore se Vam že vnaprej zahvaljujem in upam, da mi boste tudi na bodoča vprašanja radi odgovorili.

Martin Kačur

Odgovor. - Ker Vam je ta problem upravičeno pri srcu, radi odgovorjamo na Vaša vprašanja. Najprej o ministrski okrožnici. Ministrska okrožnica, ki določa prednost namestitvev na slovenskih osnovnih šolah, ima številko 6854 in nusi datum 31. 5. 1968. V okrožnici je med drugim rečeno: »La preferenza assoluta hanno coloro che sono nati o che risiedono da almeno cinque anni nella zona confinaria.« Besedilo okrožnice je jasno in ne more imeti dvojne razlage. Dejstvo je, da v »zona confinaria«

spada tudi goriška pokrajina, saj vsi uradni akti, politični, gospodarski itd. to priznavajo. Zato je povsem nerazumljivo, zakaj so na Tržaškem to razlago utesnili. Na Tržaškem smatrajo namreč za mejno področje (zona confinaria) samo tržaško pokrajino. Taka razlaga, in s tem prehajamo v drugi odgovor, je oškodovala sedem goriških učiteljev za celotno namestitev in še več učiteljev začasne supplence. Da se taka razlaga upira vsaki zdravi pameti, lahko vidimo tudi iz tega, da so bila zaprta vrata učiteljem, ki so na slovenskem učiteljskem študijali prav zato, da bodo lahko na slovenski šoli poučevali, pa naj se ta nahaja kjer koli na državnem ozemlju. To pravico jim daje ustava, ki dovoljuje premikanje državljanov po vsem državnem ozemlju, ko si iščejo zaposlitve. Drugo, kar je nerazumljivo, je to, da se tudi za goriške učiteljske vršije usposobljenostni izpiti v Trstu, kamor se pa kot učitelji, ki iščejo zaposlitve, ne morejo več vrniti.

Vprašujete tudi, kako da se je za zadevo zanimal italijanski in ne kak slovenski sindikat. Kakor smo izvedeli, je stvar sledeča: Ko niso prizadeti učitelji srečali nikjer pri Slovincih pravega razumevanja in zanimanja, razen pomilovanja, so se obrnili na italijanski sindikat, ki jim je pomoč obljubil in tudi napravil konkretne korake, o katerih upamo, da bodo dosegli svoj namen.

ca, Mici in Franca z žarečimi obrabi. Ze so tu mati, ki so me objeli in peljali v hišo in mi napravili križ na čelo.

Spet doma! Na mizi se je že kadila skodelica kave in kos belega kruha; zraven polna košara jabolk. Res, po čem naj najprej sežem? Pa tu so še stara mati, stari oče, hlapec in pa dekli ter pastir in volar.

Prav tisti hip je zazvonilo angelovo česčenje na Petkovcu. Vsi smo se pokrižali in oče so dali glas: »Sveti angel Gospodov je oznanil Mariji...«

Minil je večer in legli smo k počitku. Tako poln sem bil vtisov kot menda nikdar v življenju. Nisem mogel zaspati. Tedaj pa mi pride na misel: »Pa se res niso prav nič dotaknili "bavava", ki me je grozeče čakal od tistega pisma o mojih "zločinih". Prav res, niti spomnil se niso na tisto.« Sem vesel ugotovil.

Naslednje jutro sem dognal, da razen očeta in matere sploh nihče ni o tem zvedel besedice. Ko sem bil z materjo sam, so šele omenili in me vprašali, kaj da je bilo in da naj po pravici povem. Seveda

Koncert božičnih pesmi v Trstu

Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem je v nedeljo, 12. januarja ob 4^h popoldne z velikim uspehom in pri polni cerkvi priredila svoj že tradicionalni koncert božičnih pesmi pri Sv. Antonu Novem v Trstu. Spored je obsegal enajst pesmi za mešanji zbor in tri orgelske skladbe. Pričel se je s skupno pesmijo »Božji nam je rojen sin«. Pred koncertom je spregovoril priložnostne besede dr. Stanko Janežič. Na orgle je igral Arduino Macri, združene zore pa je dovršeno dirigiral prof. Humbert Mamolo. Posamezne točke sporeda je na privlačen način povezoval Franko Zerjal.

Pevci bodo koncert z istim sporedom ponovili to nedeljo, 19. januarja ob 15. uri v župni cerkvi v Lješah pri Klodiču v Beneški Sloveniji. Strokovno oceno koncerta bomo objavili v prihodnji številki.

Tretja premiera Slovenskega gledališča v Trstu

Slovensko gledališče v Trstu je pretekli teden uprizorilo krstno predstavo farse v dveh dejanjih »Red mora biti«, ki jo je napisal prof. Josip Tavčar. Delo režira Zarko Petan iz Ljubljane.

Stoletnica pogrebnega društva na Vrdeli

Pred kratkim je minilo sto let, odkar je bilo ustanovljeno »Pogrebno društvo na Vrdeli«. Takratni odbor so sestavljali Lovrenc Žiberna, predsednik, Anton Tratnik, tajnik in Josip Godina, blagajnik. Sedanji predsednik pa je Stanislav Ferluga, podpredsednik Lucijan Pahor, tajnik in blagajnik pa Marij Čok.

Odprtje novega sodnega leta

Preteklo soboto so v sodnijski palači slovesno odprli novo sodno leto. Prisotni so bili najvišji predstavniki oblasti. Potem ko je glavni kanclist pri tržaškem prizivnem sodišču dr. Acconcia prebral odlok o sestavi tržaškega prizivnega sodišča ter kazenskih sodišč v deželnem merilu, je spregovoril generalni pravdnik dr. Renzi ter naštel najhujše probleme, s katerimi se srečuje italijanska zakonodaja.

Boršt

V novo leto smo se vzbudili, tako se zdi, malo bolj razgibani in pripravljeni za prosvetno delo. V nedeljo pred sv. Tremi kralji je farni cerkveni zbor pod vodstvom g. Draga Petarosa pripravil prijeten večer s koncertom božičnih pesmi, ki jih je povezovala učiteljica Majda Černecka. Med premorom smo slišali tri mlade recitatorje, ki so nam povedali nekaj božičnih misli iz del naših pesnikov.

Ta petek, 17. januarja, ko obhajamo god svojega župnijskega zavetnika sv. Antona Puščavnika, bo služba božja ob 8^h zjutraj in ob 10.30 slovesna peta, ki jo bo daroval msgr. Salvadori, popoldne ob 3.30 pa bo blagoslov. Obakrat ba tudi offer v korist cerkvenemu zboru.

Zunanja proslava župnijskega praznika pa bo zvečer ob 8^h v dvorani (pri sestrah). Na sporedu bodo: »Tekma pred nebeškimi vrati« (igrajo srednješolci in osnovne šole); balet treh dijakinj, folklorna skupina odraslih; cerkveni zbor pa bo nastopil z izbranim sporedom božičnih in narodnih pesmi. Goste čaka vinska kapljica tudi na osmici.

BOŽIČNA SLIKA

Sele naslednje jutro sem se zavedel, da sem doma z obema nogama. Petček me je spremil v hlev, kjer mi je razložil vse dogodke od mojega odhoda. Joj, kako so zrastle teleta, pa že ni bilo več vseh in drugo so bila na njihovem mestu. Na Michelovem sejmu so prodali ta male vole, ker je »šek« bil preveč hudoben in sedaj imamo pa tele in nove voličke. »Ta je "muzelj",« mi je pokazal pomuzeni rog. Potem sva šla v svišli, v skedenj, na drvarnico, nato v kozolec, po vseh luknjah. Vse sem hotel videti in tudi kadš s klisim zeljem ter klet s krompirjem in nato svinjake in mlade pujske; bili so že veliki. »Tale svinja bo pa za koline. Za tvoj god bomo klali,« tako mi je povedal Petček in s tem seveda razodel veliko družinsko skrivnost.

Ze v prvih dneh novega leta smo imeli v farni družini dvakratno slovo. 55-letnega Viljema Božca, ki je umrl zaradi kapi v spanju, smo pokopali 7. januarja, 86-letno Ivano Zerjal, ki je več let bila priklenjena na bolniško posteljo, smo pa pospremili k večnemu počitku 11. t.m.

Svojem obeh izrekamo sožalje, Boga pa prosimo, naj jima bo milostljiv in pravičen plačnik.

Poziv čilskega kardinala

Čilski kardinal Raúl Silva Henríquez je v novoletni poslanici povabil vse katolice, naj se trudijo za poglobitev vere in naj velikodušno pomagajo ubogim. Vsi se moramo čutiti povezane s Kristusom, je dejal, in vršiti plemenito nalogo, da pomagamo ubogim do kruha, do pravice, resnice, ljubezni in miru. Kardinalov poziv sta prenašali državna radijska in televizijska postaja.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 19. do 25. januarja 1969

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Črna puščica. — Drugi: 17.50 Koncert komorne glasbe. 21.15 Lažnivci (televizija). 22.15 Settevoci.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Komendant Johnny, film. — Drugi: 21.15 Anketa o Sardiniji. 22.15 Koncert.

Torek: Prvi: 18.45 Vera - danes. 21.00 Kandida (Bernard Shaw). — Drugi: 21.15 Priserčno. 22.15 Zelena plošča.

Sreda: Prvi: 21.00 Komunistične stranke, ki ne soglašajo z Mosko (2). — Drugi: 21.15 Baziliski, film. 22.40 Tržačan gre na vojno.

Četrtek: Prvi: 21.00 Otello na deželi, televizijski film. 22.10 Snemanje filma. — Drugi: 21.15 Čudoviti ptičji svet.

Petek: Prvi: 21.00 Televizijski Hudč in časniki, televizijski film. — Drugi: 21.15 Glasbeni program. 22.30 Gledališka in filmska kronika.

Sobota: Prvi: 21.00 Novi val. — Drugi: 21.15 Srečanja v letu 1969. 22.15 Zapisnik o Mata Hari.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 19. do 25. januarja 1969

Nedelja: 10.00 in 12.00 Smučarska FIS tekmovalna na Pohorju. 10.45 Otroška matineja: Daktari. 12.55 Kitzühel: Tekmovalna v smuku. 15.20 Saga o Forsytih. 18.35 Tanja in revolverja - češki film. 21.35 Malo za šalo, malo za res.

Ponedeljek: 18.00 Po Sloveniji. 18.30 Oživljanje pri prvi pomoči. 20.35 TV drama. 21.35 Resna glasba.

Torek: 17.45 Risanka. 18.00 Gregec v ječi. 19.05 Velika mesta: Dunaj. 20.35 Geneviève - celoveč. angleški film.

Sreda: 20.35 Hoffmanove pripovedke - opera.

Četrtek: 18.15 Komorni zbor RTV Ljubljana. 20.35 Saga o Forsytih.

Petek: 17.25 Daktari - serijski film. 19.00 Svet na zaslonu. 20.35 Plavaloskine ljubezni - češki celovečerni film.

Sobota: 17.45 Po domače z ansambлом Vilija Petriča. 19.15 Sprehod skozi čas: Martin Bohrmann - II. 20.35 Slučajno sta se srečala Romeo in Julija. 21.25 Burleska. 21.50 Sherlock Holmes.

† Msgr. Janez Hladnik

V SLUŽBI CERKVE IN NARODA

(SPOMINI)

NA BOŽIČNE POČITNICE

To je bilo moje prvo potovanje, katerega sem željno čakal in katerega sem tudi doživel. Smarna gora, Kamniške planine, Prekrasen pogled na Skofovo zavode v St. Vidu, nato Ljubljana. Potem smo zbrzeli čez dolg most, ko smo križali Ljubljano naprej do Brezovice. Moje oči so iskale na daljnem obzorju in skrivnostno sem se razveselil, ko sem opazil daleč gori cerkvico sv. Treh kraljev. Kot v ogle dalu sem že gledal od tam tudi Petkovec in Rupo, kjer me pričakujejo. Čez Borovniški most, skozi gozdove, čez Razkavec, od koder sem tolikrat poslušal vlatkovo hopenje: »Le pritiskaj, saj tiščim. Perha-perha.«

Bila je to slovita južna železnica, kot

Pri starem očetu so bili kupi sestavnih delov kmečkega orodja na peči. Stara mati so sedeli za kolovratom, oče pa so obrezovali zobe za grablje.

»No, Janezek, zdaj boš pa imel kaj povedati, kako je po svetu. Le začni, kako je bilo s teboj,« so rekli stara mati in prekinili za hip enakomerni švrk-švrk, ki ga je pel kolovrat noč in dan. Ze so mi prinesli hlebček belega kruha. Kako dober je bil tisti kruh. Nikdar več ne bom jedel boljšega, pa čem bom živel sto let.

Strahno so mi ugajale vse te besede in zdelo se mi je, da bom kaj posebnega povedal, pa nisem vedel ničesar praviti. Seveda, potem se je po malem razvezala vez jezika in sem skušal dopovedati, da je zame le doma lepo. Upal sem, da bodo rekli kako besedo v moj prilog, kajti moja skrita želja je bila vedno ista: ostati doma. Vse zgodbe, ki sem jih pripovedoval, so šle za edinim ciljem, da bi ganile očeta in mater, da bi mi ne bilo treba iti več v šole.

(Se bo nadaljevalo)

Predavanje o slovenski nabožni umetnosti

Slovensko katoliško akademsko društvo v Gorici je za letošnjo sezono priredilo ciklus predavanj o slovenski ljudski kulturi. Posamezna predavanja bodo posvečena umetnosti, glasbi, literaturi itd. V glavnem bodo govorili priznani slovenski strokovnjaki iz Ljubljane, ki so se radi odzvali vabilu SKAD-a.

Prvo predavanje je bilo prejšnji petek in je bilo posvečeno naši nabožni ljudski umetnosti. Zelo posrečeno je to sovpadlo z razstavo iste umetnosti, ki se je prav tiste dni vršila v prostorih Katoliškega doma. Predaval je dr. Ivan Sedej, vodja oddelka za etnografijo pri Zavodu za spomeniško varstvo republike Slovenije. V svojih izjavah se je govornik najprej zaustavil ob pojmu ljudske umetnosti in prikazal različna tolmačenja iste. Nato je orisal glavne vrvine naše ljudske umetnosti, ki je prav v verski tematiki našla najgloblje odmeve. Predavatelj je nato prikazal pomen različnih slovenskih pokrajin v oblikovanju naše folklorne in raznih zgodovinskih obdobjih. Niso neznatni tudi vplivi, ki so jih na slovensko ljudsko umetnost izvajali tuji, zlasti nemški ali italijanski umetniški faktorji. Pri tem je omenil dejstvo, da je mnogo umetnikov prišlo npr. v Italijo prav iz jugoslovanskega (ali lahko tudi prav slovenskega) umetniškega prostora, kot pričajo vzdevki Schiavone raznih italijanskih umetnikov prejšnjih stoletij.

Dr. Sedej je nato prikazal nekaj posebnih značilnosti razstavljenih del samih, omenil njihove podobnosti z drugimi vzori ali njihov nastanek. Tako je zasledil v eni izmed razstavljenih podob celo Picassove stilne forme. Poudaril je tudi vpliv slovenske ljudske umetnosti na naše poznejše umetnike in pri tem zlasti omenil Maksima Gasparija in Vena Piona, ki sta velika naslednika tradicij pristin folklorne.

Predavanje je vzbudilo živo zanimanje številnih poslušalcev, ki so nato prosili predavatelja za razna pojasnila. Prihodnje predavanje bo imel prof. Mirko Mahnič iz Ljubljane, ki se zlasti zanima za ljudsko dramatik in ga poznamo po uspehih priredbah Skofjeloškega pasijona in drugih ljudskih del preteklosti.

Spectator

Doberdob

Zlato poroko sta obhajala preteklo soboto Zuzi Andrej in Marija Krulj v krogu svojih dragih. Od šestih otrok jih je nesrečna vojna pustila pri življenju le še dva. Zlasti nacistične grozote so njihovih družini prizadele težke rane. A pridnost, delavnost, vera in vztrajnost so njuno družino držale vedno pokonci, tako da je zlata poroka kljub vsemu potekla v veseljem razpoloženju z zahvalno mašo v domači cerkvi. Obilo sreče in blagoslova še za nadaljnje življenje!

SLOVENSKO KATOL. AKAD. DRUŠTVO (SKAD) V GORICI vladno vabi na drugo predavanje iz ciklusa o slovenski ljudski kulturi, ki bo v mali dvorani Katoliškega doma v četrtek, 23. januarja 1969 ob 20.30.

O SLOVENSKI NABOŽNI LJUDSKI PESMI
bo predaval prof. MIRKO MAHNIČ iz Ljubljane
TOPLO VABLJENI!

IZ KANALSKE DOLINE

Ukve

Letos je zapadlo veliko snega po vsej Kanalski dolini, zato so bila ob praznikih zimska središča polna smučarjev in turistov predvsem Trbiž in Ovčja vas. Veliko je tudi obiskovalcev Sv. Višarij.

Domače vaško življenje se razvija po starih običajih. Vendar pa se je za polnočnico na božični večer v Ukvah pripetil neljub dogodek v župnijski cerkvi. Ko se je namreč začela polnočnica, je skupina vojakov pod poveljstvom častnika vdrla na kor in hotela odriniti domače pevce, češ da bodo oni prepevali med slovesno peto mašo. To je vzbudilo upravičeno ogorčenje vseh cerkvenih pevcev. Le s težavo se je posrečilo pomiriti razburjene duhove. Zadeva ne bi bila povzročila nobenega razburjenja, če bi vojak ali vojaški poveljnik prej vprašali, ali smejo sodelovati tudi oni pri petju in se o tem predhodno domenili z domačimi pevci, ki že vse svoje življenje pojejo v cerkvi. Vsaj neolika no je bilo to njihovo dejanje, ki spominja na provokacijske izgrede iz preteklega ob-

Izredno lep večer smo doživeli v nedeljo v župnijski dvorani. Društvo »Hrast« je namreč povabilo mlado indijsko misijonarko Konstantino, katero sta spremljala p. Pastore in s. Grazia. Po pozdravnih besedah društvenega predsednika je spregovoril nekdanji misijonar v Burmi, nato pa s. Grazia, katera odpotuje v kratkem med gobavce. Največje zanimanje je vzbudila 23-letna indijska misijonarka s svojo karakteristično majhno postavo, temnopoltega, a vedno nasmejanega obličja in snežno belih zob. Ker obiskuje že dve leti univerzo v Milanu je govorila italijansko. Njen oče je bil budistične vere, bratov in sester pa kar enajst. Z velikim veseljem je pripovedovala o lepoti in potrebi misijonskega dela. Na koncu je molila v domačem jeziku »Tamil« in zaplesala na odru z dvema prižganima svečama pravi indijski ples »zahvale«. Sledila sta dva barvna dokumentarna filma o misijonskem delu v Indiji, zlasti med gobavci, kjer je deloval neumorni p. Colombo. Po končanem misijonskem večeru so se misijonarki še zadržale z dekleti, si ogledale našo cerkev in zapustile izredno lep in globok vtis v vseh, ki so do zadnjega kotička napolnili dvoranico. Njihov pozdrav slovesa je bil: »Na svidenje s kakšnim (kakšno) v Indiji!«

V kratkem bo priredilo društvo »Hrast« Cankarjevo proslavo ob 50-letnici njegove smrti. Na sporedu bodo: predavanje, petje, recitacije in slike.

Zimska služba božja na Sv. gori

Tudi v zimskem času prihaja na Sveto goro vedno več romarjev. Nekateri dohajajo z avtomobili, mnogi se pa poslužujejo ugodne zveze z žičnico. Predstojništvo svetogorske bazilike obvešča romarje in prazniške izletnike, da sta v zimskem času vsako nedeljo in zapovedani praznik na Sv. gori po dve maši, in sicer ob 10. in ob 16. uri. Vedno je prilika tudi za sveto spoved bodisi v slovenščini bodisi v italijanščini.

Standrež

Preteklo nedeljo so domači šolarji pod vodstvom svojih učiteljic priredili božično veselico. Na njihovo povabilo so se v vaški dvorani zbrali njih starši, sorodniki in prijatelji. Zbrali za razredom se je vrstil na odru in s petjem, deklamacijami ter s prizori slavil božično skrivnost. Nato so podali še igro v treh dejanjih »Dobri otroci«, ki jo je skrbno pripravila Ivanka Zavadlav. Vaščani so veseli takih kulturnih večerov in hvaležni prirediteljem.

Duhovniški poklici na Madagaskarju

Na Madagaskarju narašča število duhovniških poklicev. V pokrajinskem semenišču je trenutno 95 bogoslovcev.

ZA KMETOVALCE

Oljčno olje in državni prispevek

Vsi pridelovalci imajo pravico do državnega prispevka 269 lir na kg pridelanega olja. V ta namen je treba vložiti prošnjo v teku enega meseca od dneva, ko je bilo olje iztisnjeno v oljarni. Zgodilo se je, da so nekateri že zamudili ta rok in ne bodo mogli prejeti prispevka. Precejšnje število pridelovalcev pa sploh še ni vložilo prošnje. Zato naj zamudniki pohitijo, dokler je še čas. Za izpolnitev prošnje se lahko obrnejo na kmečke sindikalne organizacije.

Brezplačna močna krmila

V prihodnjih dneh bo pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v Trstu razdelilo med živinorejce na Tržaškem približno 1200 stotov močne krme za krave molznice kot podporo deželne uprave za škodo, ki so jo kmetje utrpeli zaradi suše v letu 1967. Krmo bodo pripeljali v sledeča razdelilna središča: Nabrežina, Salež, Veliki Repen, Opčine, Bazovica, Gročana, Boljunec in Milje, kjer jo bodo lahko prevzeli živinorejci iz ostalih bližnjih vasi. Le živinorejci v bližini mesta bodo prejeli nakazila, s katerimi bodo prevzeli blago v Trstu. Na vsako žival je določena ena vreča s 50 kg krme izvzemši teleta in mlado živino v pitanju. O vsem ostalem bo kmetijsko nadzorništvo pravočasno obvestilo prizadete.

MOSKI PEVSKI ZBOR »M. FILEJ« vabi na predavanje s skioptičnimi slikami, ki bo v Katoliškem domu v nedeljo, 19. januarja ob 16.15

S SLOVENSKIM OKTETOM PO SVETU

Predavala bosta člana okteta Tone Kozlevčar in Danilo Čadež
Toplo vabljeni. Vstop prost.

Sestanek upraviteljev z občani v Štmavru

V četrtek zvečer, 9. t. m. se je vršil v gostilni Klanjšček pod Štmavrom sestanek občinskih in deželnih upraviteljev (deželni svetovalec Cocianni, občinska odbornica Lupieri in Bratina, občinski svetovalci Šfiligoj, Bratuž, Della Vedova) s Štmavrom. Na sestanku so upravitelji prikazali občanom (zastopane so bile vse družine iz Štmavra) ugodnosti, ki jih nudi zakon o gorskih področjih. Odbornik Lupieri je v tej zvezi poročal o načrtu za ureditev treh poti: glavne skozi Štmaver, tiste, ki pelje v Konjice (Conigo) in tiste, ki pelje do gostilne Klanjšček (Vinci-Costabona). Prvo bodo popolnoma uredili in asfaltirali ter bodo z deli začeli že prihodnjo pomlad. Drugi dve pa bosta zaenkrat samo bitumirani. Vse to so občani vzeli na znanje in obenem izrazili željo, da bi imeli urejene vse poti vsak do lastne hiše. V pravico je prišla tudi zadeva razsvetljave in zopet so občani izrazili željo, da bi razsvetljava dosegla vse hiše v vasi. Naši svetovalci so zagovarjali upravičene zahteve Štmavercev in obljubili, da bodo nastopili pri občinski upravi za njih ugodno rešitev.

Na sestanku je bil tudi predstavnik gozdne uprave ter poročal o raznih ugodnostih, ki jih zakoni predvidevajo za kmetovalce. Tudi pri tem vprašanju se je razvila zanimiva razprava. Predstavnik gozdne uprave je povedal, da je na razpolago prizadetim za vsa potrebna pojasnila in tudi za morebitno sestavo prošnje.

Enako so na razpolago prizadetim naši občinski svetovalci. Taki sestanki so zelo koristni, ker seznanjajo upravitelje s potrebnimi našega ljudstva in občane z zakoni, ki jim lahko pomagajo.

Za zaključek naj pripomnimo, da so Štmaverci nastopali tehtno in stvarno ter pokazali veliko zrelost za obravnavanje vprašanj, ki jih zanimajo.

Širite »Katoliški glas«

Družabni večer v društvu »Igo Gruden«

V Nabrežini so obnovili pevski zbor »Igo Gruden«, ki ga vodi prof. S. Radovič. Ob tej priliki sta prosvetno društvo »Igo Gruden« in športno društvo »Sokol« priredila družabni večer. Predsednik prosvetnega društva Ante Terčon je najprej prebral pozdravno pismo in čestitke obolelega župana Draga Legiša, nato pa je imel priložnostni govor. Med drugim je pozval nabrežinsko javnost, da bi se zavzela za čimprejšnjo zgraditev dostojnega prosvetnega sedeža.

Spored od 19. do 25. januarja 1969

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15
Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.50 Glasba za orgle. 11.15 Matrodič: »Kapitan Ivo Nageljček«. Dramatizirana zgodba. Drugi del: »Presenečenje«. 11.45 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Mikeln: »Stalinovi zdravniki«. Drama v dveh dejanjih. 18.45 Operetne melodije. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Poklici: »Stancarji«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 12.10 Kalanova: Pomenek s poslušavkami. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »A. Zardini« iz Rizzija. 21.25 Romantične melodije. 22.00 Samospevi Brede Ščekove in Sama Vremšaka. 22.25 Zabavna glasba.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Poklici: »Stancarji«. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: ansambli na Radiu Trst. 18.30 Radio za I. stopnjo osnovnih šol. 18.50 Slavni pevci v tržaških gledališčih. 19.10 Lupinc: »Higiena in zdravje«. 19.15 Priljubljene melodije. 20.35 Simfonični koncert.

Sreda: 11.40 Radio za I. stopnjo osnovnih šol. 12.10 Liki iz naše preteklosti: A. Bratuž: »Marij Kogoj«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: ansambli na Radiu Trst. 18.30 Radio za I. stopnjo osnovnih šol. 18.50 Slavni pevci v tržaških gledališčih. 19.10 Lupinc: »Higiena in zdravje«. 19.15 Priljubljene melodije. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz potne torbe Milka Matičetovega. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Razkuštrane pesmi. 17.35 Moj prosti čas. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 Mosca: »Bivši učence«. Igra v treh dejanjih.

Petek: 11.40 Radio za II. stopnjo osnovnih šol. 12.10 Lokar: Blagoznanstvo za domačo rabo. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.55 Slovenščina za Slovence. 18.30 Radio za II. stopnjo osnovnih šol. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.35 Veseli utrinki. 22.00 Gesualdo da Venosa: 4 madrigali. 22.15 Zabavna glasba.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tul: Iz starih časov. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 16.45 Nievo: »Izpovedi osemdesetletnika«. Dramatiziran roman. Četrtri del. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Cecilijanka 1968, tretji del koncerta. 19.10 Theuerschuh: Družinski obzornik. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Nekdanji sloviti procesi v Trstu: »Spremenljivi obraz resnice«. Izvaja Radijski oder. 22.10 Zabavna glasba.

OBVESTILA

Nedelja za katoliški tisk bo 2. februarja. Gospode dušne pastirje naprošamo, da teden dni prej, v nedeljo 26. t. m. razdelijo med vernike ovojnice, v katere naj verniki položijo svoj prispevek za naš katoliški tisk.

Mesečni shod III. reda sv. Frančiška bo v nedeljo, 19. t. m. ob 4^h popoldne pri Sv. Ivanu. — Vodstvo.

Za molitveno ošmno (18. do 25. januarja) je izšla nova knjžica EDINOST MED BRATI. Spisal jo je dr. Stanko Janežič. Cena 50 lir. Knjžica je koristen pripomoček za lepše obhajanje ekumenske osmine.

Pustovanje v Katoliškem domu. Tudi letos bo Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici pripravila za pustno nedeljo, 16. februarja tradicionalno pustno prireditev. Vabimo vsa društva, pevске skupine in organizacije iz Gorice ter okolice, da nastopijo s kako zabavno točko in čimprej prijavijo svojo udeležbo na sedežu Zveze v Gorici, Drevored 20. sept. 85.

»Tast po silo«. Goldonijeva veseliga, ki jo izvaja gledališče iz Nove Gorice, bo na sporedu v nedeljo, 26. t. m. v Katoliškem domu v Gorici. Pričetek ob 16.30.

Pastirček št. 4

Četrto številko našega priljubljenega mladinskega lista »Pastirček« preveva božično vzdušje. Tri pesmi »Božična luč«, »Presveta noč« in »Božična prošnja«, pa zgodba o pastirčku Ezekijelu in spis, naj pomagamo delati jaslice, potem pa še črtica o sv. Treh kraljih in pesem z notami »Dete je rojeno nam«, vse to mladim bralcem pričara skrivnostno lepoto božičnih dni. Tudi članek o sv. Stefanu »Ni uporabljal drugega orožja kakor ljubezen« spada v ta božični okvir.

Ostali del zajetne številke, ki ima 32 strani, pa vsebuje povest in potopis v nadaljevanjih, opis tipa španske ladje »galcon«, zgodbi o zelenem zajčku, pa še drugo zgodbi o Tejku in kanarčku, razgovor med Borisom, Markom in Jasno, pravljico, ki pa je resnična o Ivanu z Gorinjskega, ki je v daljni Argentini postal duhovnik-misijonar, skavtsko in športno rubriko (to pot o Pelé-ju, črnem biseru nogometa) ter odrski prizor v enem dejanju »Dolgolasec«. Dopisi mladih bralcev ter uganke in zanke kot običajno zaprejo številko, ki je prav za praznike prišla med nas ter s svojo pestrostjo in lepo vsebino razveselila mlade in stare. —JK

DAROVI:

Za tiskovni sklad: V počastitev spomina pok. Josipa Milkoviča daruje družina Grčić Justina 2.000 lir; N. N., Bazovica, 1.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Gospa Franka, Gorica, 2.000; ga. Silvija v blag spomin pok. s. Urbane Gorup 2.000; Znodar Justina 1.000; družina Koshuta 5.000 lir.

Za Alojzjevišče: Namesto cvetja na grob Pavle Češut por. Makuc daruje sestra Vida in nečak Renco 5.000; ga. Franka, Gorica, 2.000 lir; ga. Silvija v blag spomin pok. s. Urbane Gorup 2.000 lir; družina Koshuta 5.000 lir; Ivanka Leopoli v počastitev spomina pok. Angele Suligoj 2.000 lir.

Za števerjansko cerkev: V spomin pok. Dionizije Maraž por. Stanič daruje bratranec in sestrična 20.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: A. Živic, Trst, 10.000 lir; Marica Trčon iz Slivnega namesto cvetja na grob dr. Engelberta Besednjaka 2.000 lir; družina Kocjančič, Trst, 2.000 lir; Justina Zadnik, 2.000 lir; N. N., Trst, 2.000 lir; v spomin Marka Kranjca Opčine, 3.000 lir. — Poleg tega so darovali za nove klopi v marijaniški kapeli: F. S. 10.000 lir; F. P. 10.000 lir. Kdor velikodušno daruje za celo klop 20.000 lir, bo ta nosila, seveda v soglasju z darovalcem, njegovo ime.

Za škedenjski Dom v mesecu decembru: Skupni prispevki 65.000 lir; ofer pri polnočnici 34.000 lir; namesto cvetja na grob pok. Ivana Sancina darovali pevci 10.650 lir; dve družini darovali vsaka po 10.000 lir; pet družin po 5.000 lir; otroci za lekcije in balet 19.000 lir; šest družin po 2.000 lir; več oseb po 1.000 lir. Potrošili za lekcije, Miklavževanje in balet 189.000 lir.

V počastitev pokojne Matilde Trošt daruje ob prvi obletnici njene smrti brat Karlo v naslednje namene: za Marijin dom v ul. Risorta 10.000 lir, za Marijin dom pri Sv. Ivanu 5.000 lir, za Marijin dom v Rojanu 5.000 lir in za Marijanišče 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

V A B I M O

Slovence na Opčinah in iz okoliških vasi na predstavo, ki bo v nedeljo, 19. januarja ob 17. uri v FINZGARJEVEM DOMU na Opčinah. Slovenski oder bo igral zelo lepo Pregljevo zgodbo, dramo v dveh delih

BOŽJI MEJNIKI

Dejanje prepletajo izvirne pesmi iz Istre, slike pa ponazarjajo ta revni kameniti svet in ljudi v pretekli dobi.

Za obletnico smrti gospe

MATILDE TROŠT

bo v četrtek, 23. januarja ob 8.30 sveta maša v cerkvi pri Sv. Ivanu.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 1000, več 80% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo